

הַיֶּלֶד עַל הַסֵּלֶם וְהָאֵשׁ הַבּוֹעֶרֶת

סיפורו של מאיר שמחלה (האור שמח)

בְּלֵיל שַׁבַּת הַקָּר, נִשְׁמְעוּ דְּפִיקוֹת חֲזָקוֹת!
"סִכָּנָה!" מָסַר אִישׁ סוּד. "הַחֲיָלִים נֶשְׁלַח הָצָאָר בָּאִים לַחֲטוֹף יְלָדִים לַצָּבָא!"

מֵאִיר שְׁמֶחָל"ה הֶקְטֵן הוּא יֶלֶד פֶּלֶא! "בֶּן שֶׁבַע, וְכִבֵּר
יֹדַע אֶת כָּל הַתֵּנָה בְּעַל פֶּה. אִם יִלְקַח, נִשְׁמָתוֹ הִטְהוּרָה תֵּאבֵד! מָה עוֹשִׂים?

אָמַא הַסְתִּירָה אוֹתוֹ מִהֵר בְּתוֹךְ אֲרָגֵז הַמַּצָּעִים, תַּחַת הַשְּׁמִיכוֹת.
הִיא הִדְלִיקָה נֵרוֹת שַׁבָּת וּבִכְתָּה אֶל ה' שִׁצִּיל אֶת בְּנָהּ.

An illustration of a boy lying in a wooden bed, looking up at a person's boots standing on a broken wooden roof. The scene is set in a snowy, icy environment. The boy is wearing a blue quilted blanket and a black cap. The boots are black with laces and spikes on the soles. The roof is made of wooden planks, some of which are broken and splintered. The background shows a snowy landscape with icicles hanging from the roof. A yellow speech bubble with Hebrew text is in the center of the image.

הַחִילִים הִפְכוּ אֶת הַבַּיִת, אֶךְ עָשָׂה ה' נִס עֲצוּם!
הֵם אָפְלוּ לֹא חָשְׁבוּ לְהָרִים אֶת הַמִּיכּוֹת מִהָאֲרָגֹז.
הַיֶּלֶד נִצֵּל!

בְּאוֹתָהּ סְעוּדַת שַׁבָּת, לְבוּ שֶׁל מֵאִיר שְׂמִיחָה בְּעִיר:
"אִם ה' עָשָׂה לִי כֶּזֶה נִס, סִימָן שְׁנוּעֵדְתִּי רַק לְדַבֵּר אֶחָד - לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל כּוֹחִי!"

עָבְרוּ שְׁנַיִם. לַיְלָה מִקְפִּיא
קָרָח בְּבֵית הַמְדָּרֶשׁ הָרִיק.

הַיֶּלֶד בֶּן הָעֶשְׂרִי רָצָה לִלְמֹד
גִּמְרָא מֵהַמְדָּרֶשׁ הָעֲלִיוֹן.

הוא טפס שָׁלֵב אַחֵר שָׁלֵב, אָחִז בַּסֵּפֶר, וְהֵחֵל לִקְרֹא.
מִיָּד הִקְיף אוֹתוֹ אֹר תּוֹרָה חֵם. הֵקֹר נֶעְלַם וְהָעֵיפוֹת נִמְחָקָה מִיָּד!

שָׁעָה עֶבְרָה, חֲצוֹת לַיְלָה... וְהַיֶּלֶד לֹא זָז אֶפְלוֹ מִלִּמְטָר!"
מִרֵּב שְׁבָעָרָה בּוֹ אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה, הַזְמַן פָּשוֹט עֲצֹר מְלָכָת.

בבקר השמש נדהם:
"ילד! אתה עמדת כאן
כל הלילה?!"

מאיר שמחל'ה הציץ
בתמימות: "מה קרה?
כבר אמרו 'ברכו' של
ערבית?"

לילה שלם נראה לו
כמו רגע אחד!

הַיֶּלֶד גָּדֵל וְהַפֶּה לְגֵאוֹן עוֹלָם,
הַמּוֹכֵר בְּשֵׁם "הָאוֹר שְׂמִיחַ".
הוּא יָדַע אֶת כָּל הַתּוֹרָה בְּעַל פֶּה,
וְהָיָה שְׂקוּעַ בְּלִמּוּד גַּם
כְּשֶׁהָלַךְ בְּרָחוּב!

כוחות שלמעלה
מהטבע

אֵיךְ זָכַר כָּל כֹּהֵן הַרְבֵּה? רַבִּי אֵלִיהוּ בָרוּךְ מִמִּיר הַסְבִּיר:
"דַּתְלַח! זְנוּי בִּמְ" - דַּמִּינוּ אָדָם שֶׁבֵּיתוֹ בּוֹעֵר בָּאֵשׁ! מִתּוֹךְ לַחֵץ וּסְכָנָה,
הוּא מַצְלִיחַ לְהָרִים דְּבָרִים כְּבִדִּים בְּמַהֲרָה וּבְכֹחַ אֲדִיר!"

כָּךְ בְּדִיוק לָמַד הָאוֹר שְׂמִיחַ!
רִיץ הָרַעַר שְׂמִיחַ! הוּא הֶרְגִּישׁ שְׁכָל דְּקָה יְקָרָה כְּמוֹ חֲלוּץ יְהִלּוּמִים מְשֻׁרָּפָה.
כְּשֵׁישׁ אִישׁ שֶׁל אֶהְבֵּת ה' בֵּלֵב, מְקַבְּלִים מֵהַשָּׁמַיִם זְכָרוֹן נָדִיר!

שומר על הקשר

הוא מעולם לא עזב את הגמרא!
גם כשעזר לאחרים, השאיר
אצבע על השורה בספר, כי ידע:
'התעיה עיניך בו – ואיננו!'
אם מסיטים את המבט אפלו לרגע,
התורה עלולה לברוח!

עכשו תורכם - 'משמרת האש'!

מחר בפתה, נסו ללמד 5 דקות בלי להזיז את העינים מהדף, למרות הרעש.
האם תצליחו למצא את האוצרות ולהיות צלולים, ממש כמו רבי מאיר שמחל"ה?

